

PATENT

Venlo 1 stoomt als een dieselloco door het schaaklandschap. Onvermoeibaar, met constante snelheid, niet te stoppen. Op zaterdag 12 december was het cafézaaltje van HSC het volgende station. Voordat de HSCers het door hadden stond de Venlose trein al op hun perron te wachten. Het duurde een kwartier voordat het loket geopend werd en de groep inmiddels kleumende Venlonaren, tezamen met een eveneens blauwbekkende wedstrijdleider, het wachtlokaal mocht betreden. In alle rust werd vervolgens van een kopje thee genoten en staarden we gebiologeerd naar het lichtspel, dat een geavanceerde discolaser op de vloer van de barruimte toverde. De HSCers kozen ervoor pas op het allerlaatste moment hun opwachting te maken. Net op tijd om een reprimande van de wedstrijdleider te voorkomen. Vorig seizoen verhaalde ik over belletjes en engelen, iets wat met de naderende kerstperiode heel toepasselijk geweest zou zijn. Welnu, de belletjes waren er weer, ditmaal een symfonie vormend met klapperende kerstversiering buiten het raam. De engelen hadden we dit keer niet nodig.

Puur op klasse schaakten we ons naar een regelmatige 3-5 overwinning. Alweer! Je zou bijna zeggen dat we patent hebben aangevraagd op deze uitslag. Misschien had er voor de helmondenaren iets meer ingezet als Frans Janssen tegen Joep Nabuurs in de tijdnoodfase een remisewending niet gemist had en Benjamin Smits tegen Marieke Dirksen in een onduidelijke stelling door had gespeeld. Daar stond tegenover dat Ruben Venis goed wekwam tegen Henk van Gool, die een kans op groot voordeel liet schieten. Met overwinningen van Maarten, Joep en Thijmen nam Venlo 1 de leiding in de wedstrijd en stond die niet meer af.

Bord 1 Henk van Gool – Ruben Venis ½ - ½

Ik had me goed op deze partij voorbereid en kwam dan ook met licht voordeel uit de Franse opening. Ik slaagde erin beide zwarte lopers te veroveren, waarna Ruben met de nodige gaten in het centrum en op zijn koningsvleugel werd opgezadeld. Het moment suprême kwam op de 24^e zet.

De witspeler zou hier graag de manoeuvre 24.Lf4 25.Le5 uitvoeren. Vandaaruit ondersteunt de loper een inval op c7, geeft hij druk op de koningsstelling en dekt hij opnieuw pion d4. Ik staarde me echter blind op het feit dat na 24.Lf4 de d-pion hangt. Die pion mag echter niet genomen worden: na 24...Pxd4 25.Lxh7+,Kxh7 26.Dd3+,Pf5 27.g4 verliest zwart een stuk. In mijn gedachten had ik de kromme berekening gemaakt dat mijn loper op f4 bleef hangen waardoor ik de variant verwierp. Ik koos tenslotte voor het mindere **24.Dh5** waarna Ruben met **24...Pf8** zijn stelling consolideerde en mijn voordeel te mager (en mijn bedenktijd tekort) was om nog te kunnen winnen.

Bord 2 Bart Dekker – Maarten Strijbos 0 – 1

De spelers brachten een Slavische partij op het bord waarin Bart op de tiende zet het ietwat vreemd ogende g4 speelde en op zet 12 met Tg1 afzag van de rokade. De zwakte over de

witte velden die daardoor ontstond en het feit dat zijn stukken niet samenwerkten brak hem later op.

Zoals U ziet zijn de zwarte lopers ijzersterk, met name de dominante positie van Ld5 springt in het oog. De witte torens staan buiten spel en de witte loper is welhaast tot een pion gedegradeerd. Na **26...Lf4** zag Bart niet beter dan met **27.Tf3** de kwaliteit te geven, zodat hij in elk geval van de plaaggeest op d5 was verlost. Na **27...Lxd2 28.Lxd2,Lxf3 29.Dxf3,Txd4** ging echter ook nog een belangrijke pion verloren, waarna het pleit snel beslecht werd.

Bord 3 Joep Nabuurs - Frans Janssen 1 – 0

In de ruilvariant van het Frans had Joep na een elftal zetjes al groot voordeel. Zijn opponent moest een pion geven en het had er alle schijn van dat Joep een snelle zege in de tas kon steken. Dat was ook het geval geweest wanneer hij op de 17^e zet materiaalwinst niet had overzien:

Wit aan zet kan hier onmiddellijk toeslaan:

17.Txe7! Op 17...Pxe7 volgt 18.Lxf5 en zwart mag niet terugslaan wegens 19.Tb8+ met torenverlies. Na 17...Lxd3 18.Txf7,Lc4 19.Txg7 heeft wit nog twee pionnen erbij gewonnen.

In het vervolg liet Joep zijn voordeel langzaam wat glijpen totdat hij zijn tegenstander de kans gaf in een ongelijke loper eindspel te vluchten:

Na 33...Tb1 34.Txb1,Lxd3+ 35.Kf2,Lxb1 is het nog maar de vraag of het eindspel met de ongelijke lopers te winnen is voor wit. De zwartspeler koos er echter voor om een vrijpion te creëren. **33...Le6 34.h4,Ta2 35.Tc1,Txa4** maar daardoor bleven wel de torens op het bord. Frans moest 10 zetten later de partij opgeven toen zijn loper op e6 doormiddel van een pionnenopmars én met hulp van de witte toren werd gevangen.

Bord 4 Hugo Faber – Rudi van Gool ½ - ½

Een rechttoe rechtaan remise. In de Franse Tarrash ging Hugo zeer omzichtig te werk. Rudi kon eigenlijk alleen maar reageren op zijn tegenstander en de stelling gelijktrekken. Het eindspel werd door beide spelers nog lang doorspeeld (er was toch nog een andere partij bezig waarop men anders had moeten wachten) maar had ook vijftien zetten eerder al remise gegeven kunnen worden.

Bord 5 Joachim Guddat – Sebastiaan Smits ½ - ½

Ruilvariant van het Slavisch. Beide spelers ontwikkelden hun stelling volkomen symmetrisch. Joachim dacht na dameruil te profiteren van zwarts dubbelpion op de b-lijn en haalde met 13.Lc7 gevolgd door 14.Lxb6 een pion op. Zijn achterstand in ontwikkeling en de gedeplaceerde loper op b6 dwongen hem even later een pion terug te geven, waarna een ongeveer gelijk eindspel ontstond. Sebastiaan wist de smeulende sintels in dit eindspel nog even aan te wakkeren door met zijn koning naar de koningsvleugel te wandelen en wit een vrijpion op de b-lijn toe te staan.

Het is even de vraag of Joachim hier niet nog in verliesgevaar komt. Zwart kan immers een vrijpion op de h-lijn creëren die moeilijk valt af te stoppen. Na 37...gxf4 38.gxf4, Kg4 heeft Joachim echter de volgende remise variant: 39.Ka6,Kxh4 40.Ka7!,Kg4 41.Kb8,h4 42.Kc7,La8 43.Kb8,Lc6 44.Kc7 en de witte koning blijft de loper achtervolgen.

In de partij volgde **37...Ke4 38.hxg5,fxg5 39.f4,exf4 40.exf4,gxf4 41.gxf4,d4 42.Pg3+,Kxf4 43.Pxh5** waarna het spoedig remise werd.

Bord 6 Benjamin Smits – Marieke Dirksen ½ - ½

Een tijdje geleden hoorde ik Marieke verzuchten dat ze alwéér tegen een jeugdspeler moest aantreden. Volgens mij snakt ze ernaar eens een volwassen kerel van het bord te meppen. Helaas voor haar: op bord 6 kwam ze opnieuw een jongeman tegen. Dat neemt niet weg dat ze er – ook met zwart – weer lekker tegenaan ging. Alle aandacht werd geconcentreerd op de damevleugel en het centrum. Aan rokade kwam ze niet toe. De strijd compliceerde steeds meer. Benjamin liet zich daarin niet onbetuigd. Hij leek de regie in handen te krijgen toen een schijnoffer in de stelling kwam te zitten:

Benjamin speelde hier **24.Lxe5!** Marieke kon de stelling niettemin in evenwicht houden als ze hier gewoon geslagen had: 24...dxe5 25.d6,Lxg2 26.dxe7+,Kc7 27.Kxg2,Txe7 met ongeveer gelijk spel. Ze liet de loper echter voor wat ie was en koos voor **24...Tc4**. Na **25.a5, b5 26.Lg7,Tg8 27.Lh6,Tcc8 28.Pe4,g5 29.f4,gxf4 30.Lxf4,Pxa5** had ze weliswaar de pion terug maar de vele zwaktes in haar stelling gecombineerd met het witte ruimtevoordeel leverden Benjamin een dikke plus op.

Dit voordeel bouwde Benjamin uit door de h-pion te veroveren. De stelling werd heel kritiek voor Marieke,

maar gelukkig greep Benjamin op de 39^e zet mis.

Als wit hier 39.Te1! speelt komt hij in beslissend voordeel. Torenruil is taboe, omdat de h-pion ondersteund door de lopers wel heel hard gaat lopen. De vrije zwarte a-pion kan met Lb1 afgestopt worden. Na 39...,Th8 40Te7+ krijgt wit twee verbonden vrijpionnen op de koningsvleugel. Gelukkig voor Marieke koos Benjamin voor **39.Td4?!** waarna de vrije a-pion voldoende tegenspel gaf om de stelling weer in evenwicht te trekken. Op de 44^e zet werd de vrede getekend.

Bord 7 Thijmen Smith – Marco de Waard 1 – 0

Thijmen bewijst zijn waarde voor team 1 door het ene na het andere punt te scoren. Na vier rondes heeft hij 3 punten verzameld en is hij nog zonder nederlaag.

Ook in deze partij ging het van een leien dakje.

Het Scandinavisch met 3...,Dd6 is een systeem dat Tiviakov graag op topniveau probeert.

Marco beheerste de fijne kneepjes van het systeem kennelijk nog niet helemaal want Thijmen bereikte zonder moeite groot voordeel:

Wit heeft gerokeerd, zwart nog niet. Tijd om wat lijnen te openen: **12.d5!,exd5 13.Pxd5,Dxd5 14.Dxd5,Pxd5 15.Lxd5,0-0-0 16.Lxf7** en wit heeft een pion veroverd.

In het vervolg werden netjes alle torens geruild waarna een loper – paard eindspel overbleef. De technische klus werd door Thijmen zonder moeite geklaard.

Bord 8 Paul van Asseldonk – Piet Thijssen 1 – 0

Piet moet een vervelende dag hebben gehad. Goed en wel achter het bord gezeten verwisselde hij in de Siciliaanse Najdorf per abuis de zetten: **1.e4,c5 2.Pf3,d6 3.d4,cxd4 4.Pxd4,a6?!**

Normaal gesproken speel je eerst 4.,Pf6 om het paard naar c3 te dwingen. Paul profiteerde meteen door met **5.c4** een stevige greep op het centrum te nemen, waarna Piet urenlang met de rug tegen de muur kwam te staan en gedwongen werd tot een moeizame verdediging. Paul had Piet in een dusdanige houdgreep dat Piet 13 (!) zetten achtereen alleen maar met zijn koning tussen g8 en h7 pendelde, in afwachting tot zijn opponent eindelijk tot actie zou overgaan.

Paul was echter heel geduldig en verbeterde zijn stelling beetje bij beetje totdat Piets weerstand brak:

Piet heeft zojuist met 54...g5 de beslissende verzwakking gemaakt. Paul slaat nu definitief toe: 55.hxg5,Pxg5 (55...hxg5 of 55...Lxg5 gaat minstens pion d6 kosten. Nu moet groter materiaal eraan geloven.) 56.Pd5,Td7 57.f6 en de vangst van de zwarte looper verlost Piet uit zijn lijden.

We sluiten 2009 met de 3-5 zege in majeur af. Als we in 2010 net zo degelijk onze punten binnenhalen kunnen we misschien al voorzichtig aan promotie gaan denken! Voorlopig moeten we 9 januari eerst de lastige horde Stukkenjagers 2 zien te nemen. Tot dan wens ik U een fijne jaarwisseling en veel succes en gezondheid in 2010 toe.